

~~70%~~ ~~70%~~ ~~70%~~
Kehniņš par prezeneeku.

Stahts

is wahzu walfodas.

Jelgavā 1872,

vec J. Šablowsty, Katoku ceļā Nr. 9.

1953 83-32=10 ✓

LA
3754

0310081403
129.627

28

Kad Napoleona brahlis Hieronimus 1807. gaddâ par Westfahles kehnina tikka, tad tas usnehma sawu waldishanu Kaffeles pilsehtâ. Winna islusteshanas weeta bija Wilhelmshöh, kurra ka jau saprohtams nu par Napoleonsöh tikka saukta. Nekahdâ laitâ naw jaukafa dshime tur waldijuse, ka toreis. Rudderena eesahkumâ 1812. gaddâ preezajahs Westfahles kehnina familija Napoleonsöh pilli; jo atkal bija jaunâs preeka wehstes, par Napoleona karraspehka leelu uswarreshanu zittâs semmês te atnahkufshas. Nemas nedohmadami, ka leelaiâs pafaules uswarretajâs jau pee sawas kappamallas stahweja, dsehra wiffi weesi us Napoleona labklahshanu. Zauks musitis ar trumpetu un bungu skannu peepildija wiffu pilli, neskaitams fwetschu pulks apgaismoja leelâs jahles un padarrija zaur sawu leelu spohschumu pilli libdshigu kahdai ugguns juhrai. Augsti un semmi wirsneeki ar selta isfshuhteem mundeerineem, wedda pehz pabeigta ehdeena tahs ar dahргеem afmineem un fihda kleitehm isgrednotas dahmas danzohi, pawadditas no jaukas musika skannâs. Uhrâ netahlu no pils stahweja leels lauschu pulks, kas kahrigi us apgaismoteem lohgeem luhfojahs. Seewischki newarreja beigt flaweht augstu dahmu gresnumu, behrni lustejahs us sahli appaksh jaukajahm tohtu rindahm, un wihrischki runnaja sawâ starpâ par labbu eenemshanu, kurra Kaffeles pilsehtai no tahdâs

dšihwes un teem daudj sweschineekeem, kas tannis gaddos
 teitan usturrejahs, nahje. Bet dasch labs nopuhtahs par
 tahdu sweschineeku waldischanu un dšihwi. Stary flatti-
 tajeem stahweja arri ilgaku laiku weens jauns zilwefs
 fahdus diwidemit gaddus wezs, no ta ihfajeem sallejeem
 swahrkeem un winna augstas zeppures (hutes) ar plattu
 jalku banti, warreja tuhlin pasiht, ka gehgeris bija. Us-
 mannigi klaušjahs tas musika skannu, no kurras winsch
 nemas newarreja til ahtri schirtees. Pehdigi tatschu
 gruhda winsch sawu jaststaschu, kurra pee ta fahneem
 farrajahs wairaf us mugguru un ar ahreem fohkeem
 zaur lauschu pulku eedams safneedsa tas zellu, kursch no
 tejeenes gar Löwenburgu garram us meschafunga mahju
 wedda, kurrâ tas dšihwoja. Tas bija jaukâ Septempera
 mehnescha nakti; swaigschnu pilns debbesis apspihdeja
 tumšchumu ta, ka muhsu jaunais gehgeris zellu un zittas
 leetas pasiht warreja. Kahdu jauku dseešminu dsee-
 dams winsch bija nemannoht Löwenburgas pils wezzohs
 pellekohs muhrus safneedsis, kurra sawu leelu appacu
 tohrni ar sawu apjuhnotu galwu lepni prett debbesi
 steepa. Te winsch palikka fahdu azzumirkli stahwoht,
 dseešmina apklussa un winna azzis luhkojahs us tum-
 scheem muhreem, kurri taggad til tuwu preeksch ta azzim
 stahweja, ka winsch pee mehnes spohschuma itin skaidri
 wissu pilli warreja apskattih. Bet kas tas bija, kas ta
 fohlus apturreja un winna dseešminu apklusinaja? Woi
 tas warbuht bij eeraudšjis to ragganu, kurru ka laudis
 runnaja te wehl fahdu laiku warroht redseht dab-

bucht? „Labbu nakt! labbu nakt! gulli weegli un
 faldi. Zuhß wakkara wehji nesseet mannu fweizinaschanu
 zaur pils durwu un lohgu fchkirbahrn un puhteet to
 kluffu us winnaß peeres no mannis fa faldu butschinu.“
 Un tee wehji to arri darrija, un dewa fklaißtai Annai
 muttes, furra eefsch pilles arweenu zaur lohgu prett
 fwaigsnehm fawas azzis pazehla, ittin fa tahm lifdama
 fawas fweizinaschanas tahlak fuhtht.

Anna bija Löwenburga pilles usrauga weeniga
 meitina, fursch fa ustizzigs p.walßsineels fawa firßta pils
 appafschaja istabâ ar leeleem fohleem staigaja us augfchu
 un semmi, newarredams fawas dusmas walldiht par
 franzu:chu preezafchanohß un musiki. „Klaufatees til to
 duhdafchanu tur pilli,“ teiza tas pee lohga pee-eedams,
 pee furra winna meitina stahweja, „tihri kaunß, fa tee
 tur ehrmojahß, un nabbaga laudihm to waijaga wißfu
 aißmafahht. Bet ne-errojees jel par weenu leetu til dauds,
 furru tu newarri zittadi grohßiht, fazzija winna wezza
 feewa, furra pee leela lohka galda fehdeja un wehrpa.
 Ka tur newarr weens gohdigs wahzeets drßmotees, at-
 bildeja tas, kad fweßchineeli mußfu naudu notehre, un
 tautas behrnus fawâ mundeerinâ bahsch! Saprohtams,
 fa lobbak buhtu, kad mums mußfu fursirßts wehl buhtu,
 fazzija winna feewa tahlak runnadama; bet apdohma,
 fa arri leelu naudu mußfu pilßehhta fohpmani pee tah-
 deem fwehtkeem nopelna; dauds wairak fa agrafi, un fa
 fweßchajee grahßi un firßti wairak naudas teitan atßahj,

fa lihdsi panemm. Ko tad wiini te atstahj!? ruhza
 wezzais pilsusraugs tablak, ſawas ta noſauktas ſmallas
 frantschu eerafchas? Lai tahs parauj wiſſas wels!
 Mehs dſihwojahm agraki pee muhſu fluſſas wahzu dſih-
 wes daudj laimigaki, fa taggad. Wiſſu wiini pahr-
 greeſch ohtradi, un wiſſu ko tee darra, tas eſſoh tās
 labbakais. Pee wella ar winneem wiſſeem! Tu muhs
 warri ar Tawahm neapdohmigahm runnahm wehl wiſſus
 nelaimē gahſt, ſozzija beedinadami wiinna ſeewa; mehs
 gribbam meerā buht, fa tu pee tahdahm pahrgrohſiſcha-
 nahm ſawā ammatā eſſi palizzis un mums maiſe irr ko
 ehſt, tapeh3 mums newaijaga nepateizigeem buht. Tu
 ſinni, fa keiſeram Napoleonam wiſſur ſawa polizeja irr,
 un fa wiinna paſcha brahliſ, kehniſch pee katra ſohla
 teef apwaltehts; kad tu kahdreij diktaki runnaſi. — ſar-
 gees, nelaimē nahf daſchureij ahtri! Wezzais pilsusraugs
 redſeja, fa wiinna ſeewai bij taiſniba, kad negribbeja
 ſawas pamilijas meeru iſpohſtiht, tapeh3 apnehmahs tās
 fluſſu zeeſt. Tikſai kahdus wahrduſ wehl appaſch ſewis
 runnadams, gahje tās aiſ pohdinu krahnēs, un iſ-
 nehma no ſkapja leelu atſlehgu buntu; tad tās aſededſi-
 naja ſwezzi eekch wehjluktera un iſegahje no iſtabas
 pils ehkas pahrfkattih, ko wiſſch katru walfaru mehdsja
 darriht.

Jaunais gehgeris bija meſchafunga mahju ſajnee-
 dſis, kurra ne dilti tablu no Löwenburgas pils ſtabweja;
 ſche wiſſch bija pee wezza meſchafunga par palibgu.

Zau no behrnu deenahm winnam bija luste par gehgeri
 palift; tapeh; tas mahzijahs par meschafungu un kad
 sawa mahziba bija pahrbauhdits un par derrigu atrasts,
 tad winsch bija sche weetu dabbusis, fur ar preeku sawu
 ammatu kohpa. Agri no rihta tikko deena ause, dewahs
 winsch eelsch tumfcha mescha, un wehlu waffara, kad
 jwaigsnes pee debbeswelwes spihdeja, nahze tas ar pree-
 zigu prahtu us mahjahm. Winnam krittta daudsreis gar
 Löwenburgas pilli eet, un ta tas bija arri redsejis pil-
 usrauga mihligu, flaištu meitinu Annu, kad ta pilsdahrsä
 pukles laistija, jeb peh; pufsdeenas appalsch kohku ehnas
 us fuhmubenka sehdedama sawus rohku darbus strahdaja.
 Meitinas jauks feijs bij ahtri jauna gehgera firdi eespee-
 dees, ta ka arweenu, kad arri winna zelsch garraks is-
 nahze, tas tatschu gar Löwenburgas pilli gabje. Gefah-
 tumä bija winni weens ohtru sweizinajuschees un ar
 azzihm farunnajuschees. Gau bija dauds grubtumu mih-
 lodameem fo uswarreht, famehr winni warreja weens ar
 ohtru fatiktees; jo Anna tikke usmannigi no sawas mah-
 tes apwakteta. Un ka mabtei arri nebij tahdu dahrgu
 mantu, sawu weenigu meitinu glabbah. Daschu reisi
 stahweja wezza pilsusrauga seewa no tahleenes un luhfo-
 jahs meerigi preezdamees us sawu meitinu, kad ta ar
 tschaklahm rohlahm istabä jeb fuknä strahdaja, un katram
 parikka flaišta Annina ar gaischeem sprohgaineem mat-
 teem, flaihti seededameem waidfneem un mihligahm sil-
 lahm azzinahm, furräs laimes debbestinsch spigguloja.
 bei mihlesiba atrohd wissu; ta arri schee iaunee, kad

winni bij pahrlleezinajufchees, fa weens ohtru mihle, tad mefleja Anna arweenu, kad winna sinnaja, fa tash mihlakais garram ees, kahdu darbu, fo dahrsâ strahdaht. Ar nepuzeetibu klausijahs tad Anna, kamehr ehrglamejchâ (tâ fauja tuwejo meschu) plintes schahweens atskanneja; jo tas bija, ta neweenam zilwekam nepasihstama sihme, fa winsch wairs naw tashu. — Ta winni ilgu laiku zitteem nesinnohht daschas siundinas kohpâ pawaddija; tikpat pehdigi abbi mannija fawâ sirdi, fa pa aisleegteem zelleem gabje, un fa winni wezzakeem daudj behdas darritu, kad tee sinnahht dabbutu. Tadeht tee apnehmahs pirmajâ isdewigâ laikâ fawu mihlestibu Annas wezzakeem sinnamu darriht. Tas teem arri ahtri isdewahs.

Tanni ta nosauktâ Napoleonsöhöh pilli pliwinajahs augstas fahrts gallâ franzuschu farrogs ar Westsahles tehmina walstes sihmi, un silta ruddena faule peepildija wissu eedsihwotaju sirdis ar preeku. Zaur ehrglamejchu staigaja muhsu jaunais gehgeris un tuwojahs ahtreem fohleem schoffejai, pa kurre mehs winnu toreis redsejam eijoht, kad tas wakkara fluffumâ fauja: „labbu nakt', labbu nakt'!“ Schodeen winsch nedseedaja ne kahdu preezigu dseesminu; nemeerigs ar pukstoschu sirdi tas bija weenu klajumu fasneedsis un warreja no schejeenes labbu gabbalu, zellu pahrskattihht. Sche winsch noschdahs us kahdu fakni un flattijahs ar leelu usmannibu us tuwejo zellu, bes fa to kahds buhtu redseht warrejis. Winsch bija pagahjuschâ wakkara, no Annas sinnahht dabbutis, fa

tahs tehws nahkoschu deen' pehz pufedeenas us Rasseles
 pilsehtu gribboht eet, un te nu bija isdewigs azzumirkliis
 preeksch ischkirshanas. Neilgi wehl nebij winsch sawa
 paslehpumâ sehdejis, kad arri pateesi pilsusraugs
 nahze. Gluichi ka, kad tee buhtu nejauschi fatikluschees,
 nahze meishafunga palihgs no meicha ohrâ un peebeedro-
 jahs garran eedamam, to laipnigi fweizinadams. Ka
 jau arweenu, ta irr taggad bija winnu pirma runna,
 par jauku laiku, tad tee runnaja par Napoleona eeshanu
 us Kreewusemmi un pehdigi par lehnischligu dshwi Ras-
 felê. Ta tee runnaja par scho un to, kamehr pehdigi
 winnu runna pawissam apkluffa. Te nu bija preeksch
 Annas mihlotaja gruhtais azzumirkliis flah; jo nu tam
 waijadseja isteikt, to winsch sawa firdi nessaja. Bet ka
 tad? — ka lai tas eeshaktu? Daudi deenas winsch jau
 bija par to dohmajis, un kad nu schodeen gribbeja to
 Annas tehwan isstahstiht, tad bija wissu sawu runu ais-
 mirsis un nesinnaja ka eeshakt. Pehdigi tatschu nahze
 tad us tahn labbahm dohmahm un shaka runnaht par
 Ewenburggu un winnas brunneneeku istabu, fur brunne-
 neeku bildes, no wezzeem laikeem bija redsamas. Tas irr
 lab eeshakums, dohmaja tas patš sewis, kad essu pee-
 mahjahm, tad arri klushchu drihs istabâ. Jo winsch
 redsejo, ka wezzais pilsusraugs bij ar ta runnu pilnâ
 meera; tapehz tas palikka preezigals un winna azzis
 spigguloja no mihlestibas ugguna. Nu waijadseja wissam
 sinnamam flah; winsch runnaja par smukko pilsdahrsu,
 kas jauki bija apkohpts, par skaisstajahm pulkehun peh-

digi par fklaiſtako pukka wiſſâ pilsdahrſâ, — par Annu,
 ſawu tohti miſlotu Annu; wiſch flaweja taſs tiſkumus
 un laipnibu, un ſtaſtija ka taſs to tur eſſoht redſejiſ, ar
 winnaſ ſahdaſ reiſeſ runnajiſ un to — miſlejoht. Ak
 ta! nu taſ weenreiſ dabbuju ſinnaht, ko gribbeet, ſazzija
 pilſuſdraugſ ſtaſhwu palikdamſ un ſawu meitaſ miſlotaju
 no galwaſ lihdi ſahjahm apſlattidamſ; ta, ta, Juſh
 gribbeet prezzeteſ? Bet no ſam taſs gribbeet dſiſwoht,
 jaunaiſ draugſ? Papreekſchu, ſamehr wehl no tam doh-
 majeet, wajaga Jumſ labbu weetu dabbuht, ſur irr maiſe
 ko eſt, taſs veh; ſahdeem gaddeem runnaſim par to leetu zit-
 tadi; warbuht ka arri Juſh taſs zittadaki par Napoleonu
 runnaſeet, jo taſhdam ſranzuſchu draugam, ka Juſh teſggad
 eſſeet, eſ ſawu meitu nedohtu, ſad Juſh arri lihdi kaſ-
 ſam ſeltâ fehdetu! Veezeet wehrâ! Muſſu runna irr
 beigta, dſiſwojeet weſſeli! Ta runnadamſ taſs atſtaſhja
 ſawu meitaſ prezzetaju ſtaſhwoht, un gabja ſawu zellu
 taſhlaſ uſ Raſſeleſ pilſehtu. Taſs bija ſtipriſ ſitteenſ
 preekſch miſlotameem, jo taſhdu atbildi taſs nemaſ nebiſ
 dohmajiſ. Semne winnam liſtkahſ lihgojoteſ appakſch
 ſahjahm, azzij palikka winnam tumſchaſ; prahta ſajuzziſ
 ſraipaleja wiſch meſchâ atpakkal un nokritta beſ atman-
 naſ appakſch ſahda wezza ohjola uſ ſubnahm. Te taſs
 gulleja ilgu laiku, ſamehr taſs atkal pee prahta nahje.
 Woi taſs bija pateeſiba jeb weenſ breeſmigiſ ſajniſ, run-
 naja wiſch patſ pee ſewiſ, ar rohlu pee peereſ ſerdamſ,
 ittin ka gribbeedamſ taſs tumſchaſ dohmaſ iſdſiſht, taſs
 ta galwâ mitta. Behdigi tomehr wiſch atminnejahſ, ka

wiſſe pateefiba un ne lahdſe ſapniſ. Bet ko nu lai taſ
eefahk? Peepeschi lehza wiſſch ſtahwu, ſakehra ſawu
plinti un rihbeens noſkanneja taflu meſchâ.

Anna bija to ſihmi dſirdejuſi un gaidija ilgodamees
ar preeku un bailibu peepilditu puſtedamu ſirdi ſawu
miſlako. Gandrihi katra azzumirkli ſkrehja wiſſa pee
wezzaſ piſſ wahrteem un ſkattijahſ uſ to puſſi, kur ſchah-
weens bija atſkannejiſ. Behdigi redſeja ta wiſſu no
tahleenes atnaſoht; newarredama noturretees, ſkrehja
wiſſa ſa ar putna ſpahrneem tam prettim. Bet ſa ta
ſabijahſ, tad wiſſch klahtaku peenahze, un Mahrtina (ta
ſauza jauno jehgeri) gihi bahlu ſa mirronam eeraudſija.
wiſſa nemaſ negribbeja tizzeht, ſa taſ wiſſch eſſoht, bet
taſ bija pateefi taſpate. Mahrtin! ſauza ta, no Deewa
puſſeſ, lahdſe tu iſſklattees? kaſ tew ir notizziſ? woi
tu eſſi flimſ? runna taſſchu! Lohti flimſ, ſazzija taſ ar
lehnu baſſi ſawas azziiſ nolaiſdamſ un rohkaſ uſ ſirdſ
liſdamſ. Te, te, eſ eſmu flimſ! Tu eſſi, — ſchlukſteja
ta, tu eſſi ar — un jaunſ aſſaraſ noturreja wiſſaſ
baſſi. Ja eſ eſmu ar tawu tehwu runnajiſ — atbildeja
Mahrtinſch; tu jau eſſi wiſſu uſminnejufe, un ſtaſſija
behdigiſ, ko wezzaſ piſſuſdraugſe bija ſazzijiſ. Ta tad
nu irr wiſſe pagallam? praſſija Anna ar drebbedamu baſſi.
Smagga nopuſſchanaſe bija Mahrtina atbilde. Kluffu
zeedami ſtaſweja tee abbi wezza ohſola paehna, kurſch
ſawuſ plattuſ ſarruſ uſ wiſſahm puſſehm iſſteewa, itt

fa gribbedams mihlotu pahri fargabt, kurri no jauna
 weens ohtram farstu mihlestibu swehreja, wiffas behdas
 ustizzigi palift. Ne ar kahdeem wahrdeem to newarr is-
 teift, fo winni te jutta. „Pee swehta Suberta!“ issauja
 Mahrtinsch, tu peederri man un es tew! Neweens muhs
 newarr schirt. Saule bija nogahjuse un pee debbes lid-
 dinajahs farkani mahloni, kurri arweenu pellekaki palifka,
 famehr wisspehdigi wakkara frehslums wissu semmi ap-
 flahja; tad tik schlihras abbi mihlotaji, wehl weens
 ohtru farsti pee firde speesdami ar jaunahm zerribahm
 stiprinati. Tatschu winni nebij te weeni paschi bijuschi,
 fa tee dohmaja. Aij refna ohsola stumbura bij kahds
 klauftajs stahwejis un wissu dsirdejis un redsejis, ta fa
 neweenu wahrdu no ta nebij aismirsis. To wissu redse-
 dams pasmehjahs tas ittin gahrdis; bet tuhlin skattijahs
 tas atfal ar scheslumu un laipnibu us mihlo pahri. —
 Mahrtinsch jau bija labbu gabbalu ghjis, tad isnahze
 arri klauftajs ais kohla stumbura. Tas bija weens jauns
 flais zilweks ar melni sprohgaineem matteem; wissa
 winna iskfatta liffahs, fa kahda juhbrasbrauzeja. Ah-
 treem fohleem cedams tas bija Mahrtinu panahjis un sahka ar
 to runnaht. Wezs fakkams wahrds skann: „no kam
 firde pilna, no tam mutte runna;“ schis fakkams wahrds
 dabbuja arri te sawu weetu. Mahrtinsch bija ta ar mih-
 lestibu preeksch Annas peepildihts, fa winnam pirmeja sa-
 tikschana arweenu wehl preeksch azzihm stahweja; tapeh-
 nebija winna jaunajam zeltabeedram nekahds gruhums
 par to leetu runnaht. Arri te tas sahka runnaht pa-

preekschu par Löwenburgu, tahs stahsteem un pasakfahm un pehdigi arri par pilsusdrauga meitinu Annu. Mahr-tinsch nemas nesinnaja ka ta zellabeedris jau wissu sinnaja no winnu mihlestibas, un dohmaja, ka tas essoht weens no teem fweescheneckeem, kas teitan arweenu nahze; tadeht tas atwehra wissu sawu sirdi preeksch winna, palaisdamees, ka tas to neweenam neteiks. Om! dohmaja fwe-schineeks, tas nemas naw tik flitti, ka Zuh's dohmajeet; Zuh's to turreet wissu par dauds gruhtu, kad Zuh'su bruhtes tehws tik tapeh; sawu meitu nedohd, ka Zums wehl pascheem nekahdas labbas weetas naw. Woi naw teesa? Ja, atbildeja Mahr-tinsch flussam to ar plattahm azzihni usflattidams. Nu tas jau weegli eespehjams; Zuh'su zeenigs meschafungs irr, zil es to sinnu, weens wejs wihrs un zil ahtri tas warr notikt, ka winna weeta weenam zittam teek dohta. Woi Zuh's newarreet zaur labbu luhgshanu to weetu tad preeksch fewis dabbuht? Ak Deems! fazzija Mahr-tinsch pasemmigi, mannim naw nekahda luhdseja, kas preeksch mannis runnatu, un ta weeta irr arri preeksch mannis eesahzeja par dauds leela. Tas neko nekaisch, atbildeja winna zellabeedris. Wezzais meschafungs irr jau ilgi flims ar podagra flimmibu, woi tas ta naw? un nahl par wissu gaddu tiklai kahdas trihs reises mescha, Zuh's, taisnibu fakkoht jau taggad esseet winna weetneeks. Ja, teiza bailigs un brihnodamees Mahr-tinsch, ka tas lungs wissu t? riftigi sinnaja; ja, es warretu gan tas buht. Sanemmeet tik drohschu prahtu, jaunais draugs! kad Zuh's buhseet

meschakungſ, tad arri wezzais lahziſ Löwenburgâ wairſ neruſſ. Kamehr taſ noteek, dohmaja Mahrtinſch, warr wehl daſch brediſ ſawuſ ragguſ meſt. Oho! iſſauze nepaſiſtamaiſ; weenu par meſchakungu taiſiht, nemaſ naw tik gruhta leeta. Zeeniſgſ lungſ! kad Zuhſ arri buhtu kaſ buhdamſ, ſazzija Mahrtinſch, eſ Zuhſ luhdſu, nejohfojeet ar mannu taggadeju behdigu likteni. Eſ nemaſ nejohfoju, runnaja ſprohggalwiſ, tizzeet man draugſ, ka man taiſniba. Eſ ſtahwu ar lehniau labbâ draudſibâ un warru biſchki par meſchakungu un Zumſ ko darriht; tam buhſ notikt. Ta ſazzidamſ ſitta ſweſchineekſ jaunajam meſchakunga palihgam uſ plezzeem un runnaja tahtlaſ: „Palaidateeſ tik uſ manni. Kaſ tahtlaſ notikſ, to Zuhſ dſirdeſeet.“ Wiſch atwaddijahſ ahtri no Mahrtina un aiſgahje pa ſahnu zellu, drihſ preekſch ta azzihm paſuſdamſ. Mahrtinſch wiſſu to pahrdohmadamſ un dſilkâſ dohmâſ nogrimmiſ gahje uſ meſchakunga mahju.

Anna bij ar ſarfani iſraudatahm azzihm uſ Löwenburgu atpakkal nahluſe un negribhedama, ka zitti to redſ agrafi neka ta mehdiâ gulleht gahjuſe. Winna walſtijahſ beſ meega ſawâ gultâ ſchurp un turp, kamehr jau gaiſma ſahka auſt, tad tik ta eemiſga. Winna zulleja zeetâ, ſaldâ meegâ un redſeja debbeſchligu ſapni, ka ta gluſchi weena patte gahje dſikli meſchâ un mekleja ſawu Mahrtinu. Nejaufchi ſtahweja ta preekſch kahdaſ baſniſzinâſ kurrâſ pulkſteni uſ Deewa luhgſchanu aizinaja. Winna eegahje

eekschâ un atradda, fa basniza bij gluschi tuffcha; bet tikko ta bij pahri fohlus gahjuse, tad tai nahze no ohtras pusses pretti trihs seewischki, baltâs drahnâs gehrbuschees, fas fa engeli isfkattijahs un mirkschkinaja mibligi winnai, lai ta nahkoht tuwaku. Kad nu ta bija peegahjuse, tad metta winnai weenu garru baltu schleijeru us winnas gaischeem, fruhseem mattineem, un likka mirtu frohni galwâ. Zauka musika skanna atskanneja no ehrgelehm, un pa leelahm fahnu durwihm nahze Mahrtsinsch eekschâ, no kahda fweescha wihra weists. Teem pakkal nahze meerigi smeedamees tahs wezzaki; winni sneedje tai weenu luhgshanas grahmatu, us kurras bija rakstihis ar selta bohkstabeem: „tizziba, mihlestiba, zerriba.“ Birmais faules stars, kurfch zaur, ar swinnu apleetahm lohga ruhthehm winnas sambari atspihdeja, usmohdinaja to.

Pulkstens warreja buht kahdi desmit preeksch puffsdeenas, kad pilsusraugs pa durwihm isgahja, gribbedams eet us dahrsu, tad dsirdeja tas rattu rihbeschamu, kurri arween klastak nahze. Winsch newarreja nemaš saprast, fas gan tahdâ agrumâ schurpu warretu braukt; bet fa winsch isbrihnijahs, kad Sweizeru gwardes saldat, kurfch pee uswellama tilta stahweja, waktis saldatu isfausa, un tee ar farwahm plintehm reisê nostahjahs. Wezzais wihrs palikka tihri fa prahtâ fajuzzis, kad tas ar fescheem sargeem aisjuhgtus rattus, kurri pilspagalme eebrausa, par kehuna ratteem pasinna. Zeppuriti rohka turredams

fweizinaja wezzitiš ar pašemmbu augštu waldineeku, kurfch
 ar laipnibu tam labbu rihtu wehleja un pilli eegahja.
 Ittin ka, kad winsch jau wiffas istabas pasihstu, greesahs
 tas us dšihwojamu istabu, kurrâ Anna ar sawu mahti
 kahdus mahju darbus strahdaja. „Nenemmeet par launu,
 ka es Zuhš bischki uskaweju, fazzija lehninsch istabâ
 eenahfdams; tadeht ka es newis sewis labbad pee Zums
 nahku, naw man laifa ilgi kawetees.“ Ar runnajeet
 augsta Majestete, tohštijahs pilsusraugs, mehš effam gat-
 tawi darriht, wiffu, ko Zuhš pawehleet. „Zuhš esseet,
 runnaja lehninsch tablafu, weenu jaunu meschafunga pa-
 lihgu, kurfch Zuhšu meitu gribbeja prezzehst ar zeetu at-
 bildi no sewis atraidijusch, tapehž, ka winnam ne-essohst
 wehl nekahdas labbas weetas. Tas irr arri pehž manna
 prahta ittin riftigi; bet kad nu es wezzajam mescha-
 fungam, kurfch arweenu bija flims, meezigaku weetu
 esmu apghadajis, un jauno meschafunga pelihgu par
 meschafungu eezehlis, tad tatschu nu Zuhš winnu prezze-
 schanai nebhseet prettim. Taggad es nahku jauna-
 jam meschafungam par prezzeschu.“ „Majestete!“ run-
 naja wezzais pilsusraugs pawiffam prahtâ famiffis,
 Majestete, — ta laime — augsta schelassiba — es
 buhtu nepateizigs — kad es — es newarru tahdai luhg-
 schanai un prezzeschani — „Wifs jau labbi, fazzija
 lehninsch, nu jau pateest jums nebuhs wairs ko prettim
 runaht. Wehlu Zums wisseem sawas frsnigakahs lai-
 nes wehleschanas.“ Ar preeka assarahm azzis, febrahs
 Anna papreekschu tehnam un mahtei ap kaslu un pokritta

tad us zelleem preeksch fawa augsta luhdseja, no preeka
 tillai fahdus pateizibas wahrduš warredama runnaht;
 bet winnaš azzis warreja wissu lassih, fo firds fajutta.
 „Zellees augšam jautais behrns,“ fazzija augstais wee-
 fiš winnaš rohku fatwerdams un to mihligi augšam-
 zeldams. „Effeet labbi, labbi laimigi!“ Tannē pašā
 azzumirkli flaweja fahds pee durwihm un elsdams
 nahze Mahrtinsch eekschā, weenu rakšiu ar lehnina sehgei
 rohka turredams. Bahls no bailehm palikka winsch us
 fleegschna stahwoht, kad tas to lungu ar selta ischuhthu
 mundeerinu par fawu zella beedri pašinna, un wezzais
 pilsusraugs to par Majesteti fauja. „Zuhš redseet, teize
 lehninsch us eenahzeju, ka esmu wahrdu rurrejis; es juhsu
 lehninsch weddu taggad juhsu flakstu bruhti jumš flah,“
 Ta runnadams likka winsch laimigo rohkas weenu eeksch
 ohtras un luhdša wezzakus lai tee bruhtes pahrim fawu
 swehtibu dohd. Ischetras neddekas wehlaku stahweja
 Mahrtinsch ar Annu preeksch aitara, un no lehnina pil-
 mahzitaja salaulati. Souls mušikis fanehma jauna lau-
 latudraugu pahri meschafunga muischā.

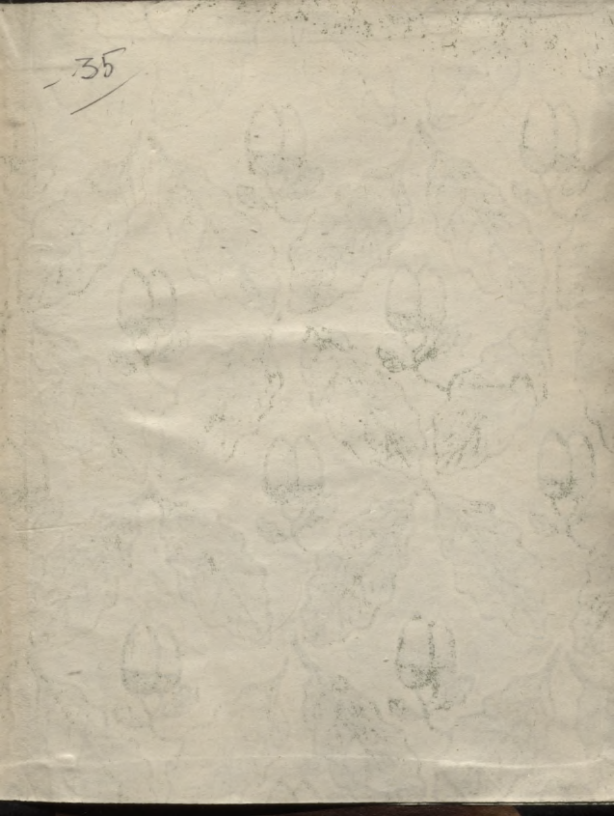
2873

No zensures atwehlekts. Rihgā 1. Marta 1821.

Speests Kreemu un Latweeschu grabmatu un bilšču speestamā
 v. R. Stahlberg.

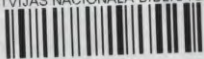

35

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0310081403

